

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2020 r. – UPL Europe i Indofil Industries (Netherlands)/EFSA**(Sprawa T-162/20)**

(2020/C 201/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UPL Europe (Warrington Cheshire, Zjednoczone Królestwo), Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i S. Englebert)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) z dnia 28 stycznia 2020 r., notyfikowanej skarżącym w dniu 29 stycznia 2020 r., w sprawie oceny wniosków o zachowanie poufności złożonych w odniesieniu do niektórych części wniosków EFSA dotyczących wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dla substancji czynnej Mancozeb (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący proceduralnego naruszenia art. 12 rozporządzenia wykonawczego Komisji nr 844/2012 ⁽¹⁾: zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o proceduralne błędy dotyczące ustaleń faktycznych i proceduralne naruszenie prawa.
2. Zarzut drugi dotyczący materialnego naruszenia art. 13 rozporządzenia wykonawczego Komisji nr 844/2012: zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o materialne błędy dotyczące ustaleń faktycznych i materialne naruszenie prawa.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego zastosowania art. 38, 39 i 40 rozporządzenia nr 178/2002 ⁽²⁾: strona pozwana błędnie interpretuje i stosuje postanowienia dotyczące poufnego traktowania zawarte w art. 38, 39 i 40 rozporządzenia nr 178/2002.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 63 rozporządzenia nr 1107/2009 ⁽³⁾: strona pozwana naruszyła art. 63 rozporządzenia nr 1107/2009, postanawiając opublikować informacje, o których poufne traktowanie wnioskowali skarżący, co może zagrozić ich interesom handlowym.
5. Zarzut piąty dotyczący braku uprawnień: strona pozwana działa ultra vires, ponieważ zgodnie z rozporządzeniem nr 1272/2008 ⁽⁴⁾ jedynym organem odpowiedzialnym za klasyfikację i ponowną klasyfikację substancji jest Europejska Agencja Chemikaliów, a nie strona pozwana.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia podstawowych zasad Prawa Unii Europejskiej, mianowicie zasad legalności, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, dobrej administracji, proporcjonalności, a także obowiązku dokładnego i bezstronnego badania: zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem podstawowych zasad prawa Unii Europejskiej.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 2012, L 252, s. 26).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002, L 31, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).
- (⁴) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2020 r. – BG / Parlament

(Sprawa T-164/20)

(2020/C 201/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BG (przedstawiciele: adwokaci A. Tymen, L. Levi, A. Champetier)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 20 maja 2019 r. oddalającej wniosek skarżącego o udzielenie wsparcia z lipca 2017 r.;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 10 grudnia 2019 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 20 sierpnia 2019 r.;
- zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną skarżącemu przez stronę pozwaną, szacowanego na kwotę 50 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa podstawowego do bycia wysłuchanym [art. 41 ust. 2 lit. a) karty praw podstawowych].
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa podstawowego do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy (art. 41 ust. 1 karty praw podstawowych) oraz naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego i obowiązku dbałości.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa podstawowego do otrzymania decyzji zawierającej uzasadnienie [art. 41 ust. 2 lit. c) karty praw podstawowych i art. 25 regulaminu pracowniczego].